

стигнала откъм Цариградъ. Така той нареди 200,000 души своя войска за бой. Въ това време, 16 октомври, ето четирестигатъ и нашитъ побѣдоносни, въодушевени войска. Тѣхъ не ги спрѣ умора, гладъ, безсъница, дъждъ и страшния калъ. Турцитъ бѣха рѣшили да се биятъ до смъртъ. Тѣ много се срамуваха, че тѣхната голѣма, стара държава, която има 20 милиона жители, ще бѣде надвита отъ малкия български народъ, който ненаброяваше повече отъ 4 милиона души население. Срѣщата на двѣтъ противни вой-

Бѣгство на турската войска.

ски стана по рѣката Карагачъ между градоветъ Люле-Бургасъ и Бунаръ-Хисаръ (гледай стр. 147). Тука въ втората главна битка трѣбваше да се рѣши, коя войска е по-храбра, българската или турската? коя ще побѣди и ще се прослави по цѣлъ свѣтъ. И двѣтъ войски мжжки се приближиха една срѣщу друга. Битката се започна на 16 октомври. Тя бѣ ужасна, нечувана и рѣдка въ историята. По триста топове отъ двѣтъ страни денъ и нощъ изригваха